

Det kunne jo også være, at mange danskere er bekymrede over, at man nu skaber et nyt jern-tæppe ned gennem Europa langs med Polens østgrænse. Det kunne jo være, at det var sådanne ting, der var årsagen til, at modviljen mod dette projekt er stor.

Men så vil jeg godt stille et spørgsmål til fru Charlotte Antonsen, som jeg synes kom med en meget interessant melding, nemlig at nu må det være slut med SF's deltagelse i det nationale kompromis. Sådan forstod jeg det, men jeg vil gerne spørge fru Charlotte Antonsen, om det så skulle forstås således, at nu er dermed også det nationale kompromis, som Venstre og SF indgik i 1993 – denne charmerende alliance, for nu at citere en SF-ordfører – slut.

Eller er det tværtimod sådan, som jeg har læst i avisen, at man faktisk har tænkt sig, at disse forhandlinger, der skal foregå under regeringskonferencen, skal afklares på lukkede møder mellem de partier, som i sin tid indgik det nationale kompromis, og så sammen med regeringen, og at det, der står i regeringens dagsorden om at inddrage Folketinget, er noget, som man har til udadvendt brug her i Folketingssalen og i forhold til den offentlige debat, men at det stadig væk i realiteternes verden er sådan, at man forestiller sig denne lukkede kreds, der skal køre tingene, mens forhandlingerne står på?

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Fru Charlotte Antonsen så vist allerede for sig SF tæt omslynget af Enhedslisten.

Jeg kan godt betro fru Charlotte Antonsen, at lige netop i dag er det ikke sådan, at SF føler sig specielt omslynget af nogen som helst, men det kan selvfølgelig godt være, at der kan være nogen, der nærer en beundring, men så vil jeg sige, at så er det på afstand.

Hvad angår forskellen på Venstre og SF og fru Charlotte Antonsens kritik af regeringen, fordi man har rettet for meget ind mod SF, vil jeg bare gøre den bemærkning, at der er en logik, der er anderledes end den herinde, når man tæller mandater i det danske Folketing. Den handler om, hvor midten i dansk politik i relation til EU-politikken ligger uden for de her mure.

Det er noget, Venstre selvfølgelig ikke har forståelse for, for de ligger jo ude på en utrolig ekstrem fløj. Det kunne man også høre på fru Charlotte Antonsens indlæg her. Hr. Uffe Ellemann-Jensens betragtninger igennem tiderne er

jo sådan strikket sammen, at Venstre er et sted, hvor Venstre ikke skulle have nogen særlig indflydelse. De kan vel heller ikke prale af, at de har haft så mange ting på listen, der er kommet med i papiret her.

Men det, der er realiteten, er, at med det budskab, som vi kommer med, med det synspunkt omkring undtagelserne, som vi forfægter, og hvor vi kritiserer regeringen i dag, da er vi et af de partier, der er tættest på det, som det store flertal i den danske befolkning mener. Derfor er man nødt til at lytte til SF. Og det må Folketingets partier jo så håndtere, som de vil. De kloge ved det, og de dumme fortsætter.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Peter Duetofts parti er med i en regering, som den seneste uges tid har gjort en meget stor og ihærdig indsats for at prøve at få SF med i et forlig om den danske regerings oplæg til den kommende regeringskonference.

Betyder det, at Centrum-Demokraterne og SF er to partier, der i et og alt står sammen om dansk Europapolitik? Betyder det, at Centrum-Demokraterne og SF har det samme endemål med Den Europæiske Union?

Det tror jeg ikke. Det tror jeg faktisk overhovedet slet ikke, og jeg tror heller ikke, at hr. Peter Duetoft mener det.

Lige så lidt har Enhedslisten og Dansk Folkeparti nok det samme slutmål. Dansk Folkeparti går ikke ind for en dansk udmeldelse af EU. Det gør Enhedslisten mig bekendt. Det må Enhedslisten jo selv svare for, men det er det, de mener, mig bekendt. Det berører jo ikke det faktum spor, at hvis man har nogle ens berøringsflader i en debat, er det da om at udnytte dem i debatten til at få fremført sine synspunkter.

Ét af de enslydende synspunkter, som jeg har hørt om, og som jeg tidligere hørte flere have – det er nu desværre blevet færre – er jo sagen om virkeligt at få bragt debatten ud til den danske befolkning; det er synspunktet om, at man skal give sikkerhed for, at resultatet af den kommende regeringskonference eksempelvis skal til folkeafstemning efter regeringskonferencen.

Det er et af de synspunkter, der er blevet draget i tvivl i den seneste tid af et flertal herinde i Folketinget. Det synes vi er ærgerligt, og vi håber, det kan blive gjort til skamme senere på dagen i dag, hvor vi jo præcis skal diskutere forslaget om at sikre, at resultatet af regeringskonferencen bliver sendt ud til en dansk folkeafstemning efter næste regeringskonference.